ინგა გრიგოლიას კინაღამ გადაცემა ჩაუშალე..

*მას შეუძლია ძალიან დიდხანს ისაუბროს სხვათა შესახებ, მოასკვნის უამრავი ანეკდოტი და მოგიდუღებთ უგემრიელეს ყავა, ოღონდ საუთარ თავზე ხუ ქვითხაო ნურასდროს, თორემ უხტებლივ დაიძრება, თითქმის დამუქმდება და გამუდმებით მხილით ერთ ფრანხს ინტრიგს — ჩქეშე, ჩქეშე, ახა, რა ვითხრათ? მოუხედავად ამისა, საინტერესაოა პრო გრამა „მოამბის“ წამყვანი **ლალა ჟორჟოლიანი** მაინც ვინ არის.პრაკ. სხვათა შორის, იგი მხილით ტელეკარპანზეა დიიან, თორემ ისე, მოყვრებით ყველა დიკას ეძახის. ზოგჯერ დიაბათი თუ უბრალებ, ქურც კი ბეყვება, რომ მას ეძახიან. მეგობრების დახასიათებით იგი ბავშვური, მიამიტი და ტუსტუსი ბრუნვით არსებაა და სინამდვილეში სულაც არ ჰგავს იმ ხერხემლ ფიცარ ქალს, რომელსაც ყოველდღე მიაყვას „მოამბე“. დიაბ პირველი არხის წამყვანთა შორის იმედიანი გამონაკლისია — მას ჯერჯერობით ჯერ არ ასწავლეს პროფესია. მოკლედ, დიაბ ჩემი სტუდენტია და მოგეთხრობის საკუთარ თავზე.*

— სკოლა დავამთავრე თუ არა ჟურნალისტიკის ფაკულტეტზე მოვეწყვე და შუშანას დავეწიე „იბერიონიაში“. იმდენად ახარა ვჩანდი სხუებთან შედარებით, რომ ყველა ბავშვს მეძახდა და ხუროდნენ — დიკამ აუვიდან ფეხი გაიმოდა თუ არა, შამიეე ეჩვენებოდა ჩემთვის. ახა, რა გითხრათ, აუვიდან რა ღმებს მაწუხებდა, არ მახსოვს, მაგრამ ჟურნალისტობაზე ნამდვილად არ მიოცნებია. იურიდიულე უნდა წამებარებინა და სრულიად მოულოდნელად ჟურნალისტიკის ფაკულტეტზე აღმოვჩნდი.

— ხომ ვერ ნანობ?

— რას ამბობ, არა, ძალიან მიხარია, რომ მხოლოდ წამეცანით და „იბერიონიაშიც“ და პირველ არხზეც ვიყავი აქტიური კორესპონდენტი.

— იმდენად აქტიური, რომ კინაღამ ტყვედ ჩავარდი.

— გალხა და ზუგდიდში რომ არეულობა იყო რამდენიმე წლის წინ, მე და შუშანა დავეწიე „იბერიონიაში“. იმდენად ახარა ვჩანდი ხელიხლა, რომ ყველა ბავშვს მეძახდა და ხუროდნენ — დიკამ აუვიდან ფეხი გაიმოდა თუ არა, შამიეე ეჩვენებოდა ჩემთვის. ახა, რა გითხრათ, აუვიდან რა ღმებს მაწუხებდა, არ მახსოვს, მაგრამ ჟურნალისტობაზე ნამდვილად არ მიოცნებია. იურიდიულე უნდა წამებარებინა და სრულიად მოულოდნელად ჟურნალისტიკის ფაკულტეტზე აღმოვჩნდი.

— ხომ ვერ ნანობ?

— რას ამბობ, არა, ძალიან მიხარია, რომ მხოლოდ წამეცანით და „იბერიონიაშიც“ და პირველ არხზეც ვიყავი აქტიური კორესპონდენტი.

— იმდენად აქტიური, რომ კინაღამ ტყვედ ჩავარდი.

— გალხა და ზუგდიდში რომ არეულობა იყო რამდენიმე წლის წინ, მე და რამდენიმე ჟურნალისტმა გალხში გადავიპარეთ. რომ არა ღვთის წყალობა, შეიძლება ცუდად ნაგუსვლოდა საქმე, ოთხი კბილებამდე შეიარაღებული აფხაზი დაგვდგა თავზე და ჩვენც კამერებივით გავეშვებით, მხოლოდ ჩვენი თვალები მოძრაობდა. ბედად, რუსი ჯარისკაცები გამოჩნდნენ და ყველაფერი მშვიდობიანად დამთავრდა. თბილისში რომ ჩამოვედით, მაშინ შემეშინდა. მაგრამ ძალიან ბედნიერი ვიყავი იმით, რომ იმედიათ, ეფსკუზზიური მასალის მოიტება შევძელი.

— რისკზე ნასვლა გიყვარს?

— ძალიან. გალიდან ჩამოსული, სამაჩაბლოში გავემგზავრე, მერე კი ისევ ზუგდიდსა და გალში. ძალიან მიყვარს ბიზნარდის თამაში, საბიზნარდოში ყველაფერი მაგიწყდება, ასე ვთქ საკმეშიც, შუშანას რომ ვინეყებ, არაფერი მახსოვს.

— შენზე ბევრი, ქართველი მფრინავები შეეუღლნენ არ უშედეთო.

— კინალამ ტრაგედია დაეატრიალე. ჩენნის და საქართველოს საზღვართან მიფრინავდით. მფრინავებში თავი მოვეტანე მეფრინავ, საჭესთან დაგვიდა ჩემი ქი, რა, მართვა იცით? — გაიკვირვეს, აბა რა, სულელი ხომ არა ვარ, ისე ამდენი ვიმეგზაურე-მეთქი, ამითაც — ჯანდაბას ჩენი თავიო და გვერდით მომისხეს. ჩემი ხელის ერთმა მოძრაობამ კინალამ დაგეცურა ლაბის კლდეს შევეჯახეთ. ბედმა გაბრიელ, მოვიმ გამწარებულმა მეზაღებმა შეუუღმფრინდან არ გადმომაგდეს.

— რაზე ოცნებობ?

— ჩემი ოცნება მხოლოდ მოგზაურობაა, მაგრამ უფროსობისა და მოუცლელობის გამო, ზაფხულშიც კი ვერ გავსულვარ საზღვრების გარეთ. ერთადერთი ჩემი დასასვენებელი ადგილი ზღვაა.

— სადაც არავინ მოგეშველა, როცა იხრჩობოდი.

— არა, ხუროდნენ კი არ გამხრჩინა ვინმემ, რომ პლავიდან ნამოწეულიყო მაინც და შშველელისთვის ეხმო. ისე ღელავდა ზღვა, იმხელა ტალღები მოგორავდა, რომ ეტყობა, ყველას ან მოჭვენება ვეგონე ზღვაში ან არადა იფიქრეს — ვიცია ვიღაც, ასეთ ღროს ზღვაში რომ შეიგუანო და ყველას გაბრაზა, მაგრამ მაინც გადავრჩი. ღმრთის ან გამჩრა.

— არ გეშინია, ამ შენ აზარტულობის გამო, ერთხელაც მწარედ რომ დაინახავო?

— აბა, რა გითხრა? ამაზე რომ ვფიქრობდე, ხიფათში ხომ აღარ ჩავვარდე-ბი? ჩემი აზარტულობა ფულის ხარჯვაშიც შეეაღებება. თუ გსურთ, თქვენი ოჯახის ერთი თვის ბიუჯეტი ერთ ღღეში დახარჯოთ, მე უნდა გამიშვათ სავაჭროებში — ფულის ყადრი არ ვიცი. არა, კი ვიცი, მაგრამ ცოდნას ვერ ვამჟღავნებ (იცინის).

შენი ენკაენმატობის გამო, თურმე ინგა გრიგოლიას კინაღამ გადაცემა ჩაუშალე, რა თქმა უნდა?

— ანეკდოტი მოიყვანი სტუდიაში და ინგაც ახარხარდა. მე ვხრუნავ ჩემს ირგვლივ ყველაფერზე მხარულ განწყობაზე. თქვენც მოგიყვებით ერთ ანეკდოტს, შეიძლება ბევრმა იცოდეს კიდეც, მაგრამ იმედი მაქვს მაინც გაგეცინებათ: მეცნიერთა ერთმა ჯგუფმა ექსპერიმენტის ჩატარება გადაწყვიტა, სამ უკიდურეს ექსტრემზე ცალ-ცალკე გაუშვეს ორი ფრანგი მამაკაცი, ერთი ქალი, ორი იტალიელი კაცი ასევე ქალთან ერთად და ბოლოს ინგლისელი ქალი და ბიჭი. ექსპერიმენტის დროს ორივე ფრანგმა ერთმანეთს ისაუბრეს ფრანგებზე, ორივე იტალიელმა ერთმანეთს ისაუბრეს იტალიელებზე, ინგლისელმა ქალმა და ბიჭმა ერთმანეთს ისაუბრეს ინგლისელებზე. ექსპერიმენტის დასრულების შემდეგ ექსპერიმენტატორებმა ინგლისელი ბიჭი ამოიყვანეს ექსტრემიდან და ჰკითხეს: „ბიჭო, ეს ხომ ექსტრემალური სიტუაციაა, მაგრამ შენ ისე ხარ, თითქოს ეს ყველაფერი ნორმალურიაო“. ბიჭმა უპასუხა: „ეს ხომ ნორმალურია, ჩემი დედა ინგლისელია, მამა ინგლისელია, ბებია ინგლისელია, ბაბუა ინგლისელია, ძმა ინგლისელია, მე ინგლისელი ვარ, ჩემი ცოლი ინგლისელია, ჩემი ბავშვებიც ინგლისელები არიან, ჩემი ძაღლიც ინგლისელია, ჩემი ბებიაც ინგლისელია, ჩემი ბაბუა